het evenwicht in het kiezerskorps te verbreken, ten voordeele der groote gemeenten. Inderdaad, het gouvernement verhoogt enkel de belasting op de huurwoerde, de dienstboden en de peerden, en laat de twee andere grondslagen dier belasting, het mobilier en de deuren en vensters, ter zij. De overheersching der steden op den buiten zal zich dus nog meer doen gevoelen.

M. Jacobs verzacht het gouvernement aan de kamer eenige inlichtingen te bezorgen, over de geuldgee, welke de wet in de kieskwestie zou hebben.

Het ministerie antwoordde niet op dat verzoek; de wet, zegde M. Graux, heeft geen kiesdoel, maar enkel een financieel doel.

∴

Taks op de honden.

Op dit gezegde antwoordde M. Woeste terecht, dat het onredelijk was 40 millioen nieuwe belastingen te heffen, zonder het getal kiezers te vermeerderen.

Op zijne beurt had M. Janson krachtdadige belasting op de huurwoerde bestreden, omdat de verdeeling der belasting onrechtvaardig is. Ook M. Goblet verklaarde dat hij die belasting zal verwerpen, terwijl hij al de anderen zal stemmen.

∴

De stemming, bij naamoproeping, bracht den volgenden uitslag op:

Artikel 1 werd verworpen met 66 stemmen tegen 64.

∴

Het ministerie is er niet heel goed van af gekomen in de eerste zitting der onlerkwamende Kamer.

Ziehier de voornaamste stemmingen die uitgebracht zijn, ten gevolge van eene zeer verwarde en soelige zitting.

Het artikel 1 van het wetsontwerp betreffende het patent der maatschappijen voorgesteld door de centrale sectie is aangenomen, ondanks den tegenstand van het ministerie.

De tusschenwetten der Staatsuitgaven is verworpen door 101 stemmen tegen 55.

De belasting op de provinciale en gemeente leeningen is door den minister terug getrokken.

De impost op de obligatien der burgerlijke en handel maatschappijen is verworpen door 73 stemmen tegen 65.

De taks op de beurs operatien is verworpen door 81 stemmen tegen 51 en 1 onthouding.

De schikkingen betreffende den zegel der belgische obligatien en den zegel der policen van assurantie zijn niet eene kleine meerderheid aangenomen.

Stads- & provincie nieuws

Wij hebben nog niet de minste uitlegging van het gemeenbiad gekregen over het klein feit dat wij, eenige weken geleden, aangehaald hebben. 't Is jammer.

Het gouvernement heeft ons gemeentebestuur een beatek doen geworden van werken uit te voeren in het atheneum van Tongeren. De kosten beloopen de som van veertig duizend frank en de liberale meerderheid van den raad heeft zoo maar dadelijk die uitgave gestemd zonder eenige vragen voor hoeveel het gouvernement er zal inkomen.

Zeggen wij het maar rechtuit: deze stemming is een waar wanbeleid. Zij is een nieuw bewijs van de slaafsche afhankelijkheid onzes gemeentebestuurs van het ministerie; zij bewijst nog met wat min zorg de belangen der stad nagegaan worden.

Hoe dikwijls heeft het geuzenblad ons niet gezegd dat het atheneum niet meer aan de stad zou kosten dan het ook college? Wij hadden schoon daartegen pleiten en bewijzen dat het hoofdwerk van zooveel andere steden, dat het atheneum de stadsfinancien zou in den war brengen, dat die oliifant aan de Tongeraren onzegglijk veel geld zou kosten, dat zooveel geen reden was voor de studien, noch voor den stoffelijken welstand der stad; het geuzenblad hield staandeen zwoor, zoo waar helpe ons het ministerie, dat het atheneum niet een centiem meer zou kosten dan het oud college, dat de studien er verhazenden voor-uitgang zouden maken en dat de verandering van het gemeente-college in koninklijk atheneum voor onze stad eene weldaad zoude zijn, waarvoor wij eeuwigen dank moesten betuigen aan ter liberaal gouvernement, en aan ons geusch bestuur.

Men begint thans in te zien wat er van is. Wat de studien betreft het atheneum komt aan den staart, achter alle atheneumen en college van heel land. Sedert het bestaat heeft het in den algemeenen wedstrijd noch prijs, noch accessit, noch eervolle melding bekomen. Erger nog, met een leeling heeft ons gemeentebestuur getal punten gehaal om enkel in den *Moniteur* aangehaald te worden!

Dat zij die met den vernederenden toestand waarin het atheneum verkeert, tevreden zijn, het hoofd buigen en zwijgen; wij van onzen kant protesteeren in naam dergenen die jaarlijks verordeeld zijn om de zwaarste belastingen te betalen, ten einde een onderwijsgesticht op de been te houden, waarvan onze medeburgers niet willen hooren en dat slechts gedieud heeft om het geld der stad in te slikken.

Wij hopen dat het schepen-college eindelijk zal begrijpen dat het tijd wordt aan de schatplichtigen eens uit te leggen voor welk deel de gemeenteklas in de uitgave van die sommen van 40,000 frank door de meerderheid van den raad blindelings gestemd van veranderingen in het atheneum aan te brengen, zal moeten tusschen gaan.

Zij die betalen hebben wel het recht een antwoordje op die vragen te krijgen.

∴

Taks op de honden.

Uit welke reden weigert men den taks op de honden voor de jaren 1882 en 1883 aan de eigenaars van honden terug te geven. Aan de talrijke personen die zich op het stadhuis hebben aangeboden, heeft men geantwoord, dat alvorens te betalen, het kollege van burgemeester en schepenen dit eerst aan den gemeente-raad moest voorleggen.

Wij zouden wel eens willen weten wat de gemeente-raad hierin te zien heeft. Men had geen recht om de taks op de honden te eischen voor de jaren 1882 en 1883, en geene beslissing van den gemeente-raad kan de gemeente-kas ontslaan van de taks met de gedane onkosten aan de eigenaars van honden terug te betalen.

Zondag zal ons stadje dier onlekwaamheid van ons slim college van burgemeester en schepenen. Het gemeenblad heeft eerst getracht te doen gelooven dat wij ongelijk hadden en dat de gemeente-kas geene terugpaal schuldig was aan de eigenaars van honden, dat de taks met recht geeischt was en dat er geen ander ongelijk was dan de handelwijze van den ontvanger die wat bevijs was te werk gegaan in het invorderen der taks. De *Courrier* en de *Postrijder* hebben hun het ding aan het verstand gebracht en vandaag zijn wij eenswegring voe te weten of het gemeenblad nog zou eenen stande houden dat de gemeente-kas niet verplicht is het geld der honden van 1882 en 1885 terug te geven, aan degenen die deze betaald hebben.

Welke schande en welke vernedering! Onze slimme burgemeester onze niet minder slimme schepen wisten zelfs niet dat zij geen recht hadden om de hondentaks in te vorderen, voor de twee laatste jaren. Zij doen de lieden imposten betalen die niet verschuldigd zijn, en wat nog meer is, zij verooorzaken de burgers overgroote kosten die zij tegen wil en dank moeten terug betalen.

∴

Concordia. — Concert zondag 12 augustus om 5 uren.

De laufaren der Concordia hebben verleden maandag in het park der Maestrichterstraat een concert gegeven ter gelegenheid van het fest van de Assumptie. Zij hebben den grootsten bijval gehad. De *pot-pourris populaire* is vooral toegejuicht geworden.

M. Pierre Claes van Tongeren heeft het tweede examen van candidaat in wijsbegeerte en letteren afgelegd.

M. Arthur Loix van Alken heeft het examen van candidaat in rechten afgelegd.

De plechtige prijsuitdeeling voor de leerlingen der damen Benedictinnen te Tongeren zal plaats hebben den 9 augustus.

De donder is gisteren vrijdag kort bij de statie van Tongeren uitgevallen en heeft er eenen telegraphe-paal verbrijzeld.

BINNENLAND

MISDAAD VAN NR. JANS-MOLENBEEK. — De heer procureur des konings Willemaers wordt rond het einde dezer week te Brussel terug verwacht. Pi-ter Xavier, geweigerd hebbende dat men hem vrijwillig naar Brussel brenge, heeft men moeten overgaan tot al de pleegvormen nopens de uitlevering. Binnen eenige dagen zal de gevangene aan de belgische overheden overgeleverd worden.

— HOLLAND EN BELGIE. — Men leest in een nederlandsch blad, nopens de bijeenkomst van den koning van Holland en den koning der Belgen, die zich onlangs te Spa ontmoetten, de volgende niet onbelangrijke regelen:

« Wenig doch is onlangs, toen ik met leedwezen spraak over de afwezigheid van onzekoninklijke familie, bij het eerste bezoek van leden der Belgische dynastie aan ons land, — na jaren lange verwachting dat wij zou spoedig zouden mogen vertrouwd met de mededeeling dat koning Willem en koning Leopold elkander te Spa hebben ontmoet en — ombeld. Het feit is in mijn oog van groote beteekenis, omdat het de mogelijkheid vergroot van een betere ligting in de politiek, dan onlangs besproken verbond tusschen Noord- en Zuid-Nederland, waarvan ik thans de groote voordeelen wel niet nader zal behoeven aan te toonen. Jaren lang was elke politieke samenwerking van Nederland en Belgie uitgesloten door de weigering der monarken om elkander te ontmoeten; tusschen de Nederlandsche en Belgische natien waren de historische redenen voor eene verwijdering reeds lang vergeten en ook de wederzijdsche vorstenhuizen hadden bij verschillende gelegenheden getoond dat alle veeten zijn vergeten. Alleen een personeel vastgesteld programma bleef de koningen nog niet brengen. Herhaalde maal was Z. M. onze koning, zegt men, tot een bezoek aan het hof van Brussel uitgenoodigd; steeds waren die uitnodigingen met een wederkeerig vriendschapsbetoon van dien aard beantwoord. Het is een heugijk verschijnsel dat thans te Spa de ontmoeting heeft plaats gehad, zij het dan ook naar een voorof vastgesteld programma. Op die wijze reis naar het kasteel Berg (Luxemburg) hebben zich HH. MM. een paar uren te Spa opgehouden en koning Leopold met de koningin van Belgie zijn daar opzettelijk gekomen om hen te groeten en gezamenlijk te ontbijten. Het ijs is dus nu gebroken en uit goede bron is mij verzekerd dat de vorsten elkander thans wederkerig een bezoek aan hunne wederzijdsche hoven hebben toegezegd. Het staat bij mij vast dat de dynastie en nationale belangen door deze verbroedering zeer zullen worden gebaat.

Zoo sprak de *Nieuwe Groninger Courant* in haar *Bijvoegsel*. De heer V. D. B., oud armbestementscommissaris, reeds voor 1850 bediende onder de Nederlandsche regeering, voegt in de *Stem der Vlaamsche landbouwers*, die te Thielt verschijnt, bij de bovenstaande regelen, de volgende historische bedenkingen:

« Wij, die tijdgenooten zijn der Omwenteling van 1830, wij hernieuwen ons met eenaog levendig en nog jeugdig hart, wat wij toen dachten en wenschten.... « Slechts gene bestuurlijke scheiding tusschen de Noord-Nederlandsche en de Zuid-Nederlandsche provincien.... « De oppositie, sedert 1850, — en wij zijn er immers bevoegd getuigen van, — beoogde, boven het herstellen van sommige grieven, niet anders dan de openbare amlten te laten bekleeden, in de Noord-Nederlandsche provincien door Noord-Nederlanders en in de Zuid-Nederlandsche provincien door Zuid-Nederlanders. Voor het overige, de algemeene lasten van het staatshuisgezin te doen dragen door de twee gedeelten van het *schoon koninkrijk der Nederlanden*, *een koninkrijk dat van Engeland de* weerga had kunnen worden, en dat, — indien het gehandhaafd was geweest, — wellicht den bluedigen oorlog tusschen Frankrijk en Duitsland in 1870 zou kunnen beet hebben.... Eilaas! men is in 1850, geweblig geweest en verder gegaan dan men eerst dacht. « Belgie, voorzeker, is sedert 1850 vooruitgegaan, in bevolking, in nijverheid, in kunsten en wetenschappen, onder twee wijze koningen; maar wat zou het geweest zijn, waren de Noord- en Zuid-Nederlandsche provincien, onder een en denzelfden koning vereenigd geleeten?

— De Hx. — Doctor Decaisne, van Parijs, geeft het volgende middel in een dagblad tegen den hik:

Onder de middels om den hik te doen ophouden zijn er twee of drij, die van een gemakkelijk gebruik zijn en wij onze lezers aanbeveelen, als ware het maar tot proef in het geval dat zij door den hik zijn aangedaan.

Bij hoestbuien verzeert te niezen of geweldig te hoesten. Een ander middel bestaat, in betrekkelijk sterk een lint rond den pols te doen, bij voorkeur aan de rechter hand.

Beproeft het altijd; gelooft het niet het doet geen pijn en als het goed is dan is het een gemakkelijk middel.

BUITENLAND

Duitschland.

Hoe Bismarck over Jules Favre en Thiers tijdens den franschen-duitsche oorlog dacht, wordt in een duitsch tijdschrift door Moritz Busch verhaald.

Jules Favre had volstrekt niet de eer van den tijks kanselier te bevallen. Na de besprekingen van Haute Maison en Ferriere, zei Bismarck van hem: « Het is waar, hij zag er uit alsof hij geweend had, en ik beproefde hem een weinig te troosten. Maar toen ik hem goed aanzag... ik geloof bepaald, dat hij geen tranen gelaten had. Hij dacht waarschijnlijk door comediespel indruk op mij te maken, mijn gemoed te roeren zoals de advocaten met hun publiek doen.

« Ik ben overtuigd, dat hij geblankt was — wit, en om de neus en de oogen groen, vooral de tweede maal. Op dien morgend zag hij er veel bleeker en veel meer vervallen uit — om de lijdenden en de diepverslagen onze toevlucht te stellen. Maar hij moest weten, dat gevoel niet bij de politiek thuis behoort. »

Thiers heeft hem veel beter; maar hij zegde toch van hem: « Hij heeft geen zweempje van een diplomaat in zich en is veel te sentimenteel voor het vak. Hij dengt volstrekt niet voor onderhandelaar, zelfs niet voor parlementair. Hij is zeer zich zelf te spoedig overbluffen, verrazdt wat hij gevoelt en laat zich uithooren. »

Bij zijne tweede samenkomst met Bismarck, riep Thiers, toen hij de Pruisische eischen van den kanselier, hellig uit: *Mais c'est une anguisse!* (maar dat is onwaardig!). Ik het mij, zoo verhaalde Bismarck, daardoor niet van de wijs brengen, maar begon toen onmiddelijk in het duitsch in hem te spreken. Hij hoorde mij ongeduldig aan en wist blijkbaar niet wat hij er van denken moest. Toen sprak hij op een verwijtende toon: « Maar mijnheer de graaf, gij weet zeer goed dat ik geen duitsch verstaa. » Ik antwoordde hem nu weder in het fransch: « Toen gij van *anguisse* spraakt bemerkte ik, dat ik niet genoeg fransch verstaa, en ik wilde daarom liever duitsch spreken; dan een beetje, dat ik, met mijn « fij » bij U gebreep terstond wat ik wilde en stemde nu toe in mijnen eisch dien hij eerst onwaardig had genoemd.

∴

Italie.

DE AARDBEVING VAN ISCHIA.

De nadere berichten omtrent deze ramp, eene der grootste van onze eeuw, zijn allertemrigst, al kunnen zij slechts een geraam geven van de ramp van de eilende op het schoone eiland. De italiaansche bladen deelen ze in een rouwrand mede, en alles wat daaromtrent gemeld wordt verslindt men alom met angstige belangstelling. Van Willem te Rome en elders hadden verwanten of vrienden in de badplaats Casamicciola. Ruim 2000 menschen brachten er de zomermanden door.

Er werden drie schokken gevoeld, maar de eerste die 16 seconden duurde, was de hevigste; de beide anderen voltooiden alleen het werk der vernielerig. Velen der geredden waren in den schouwburg, en dat was hun geluk; want de schouwburg was een licht houten hulpgebouw, dat ver van alle steenen muren afstond, en waarmit zij gemakkelijk konden ontsnappen. Een der bezoekers beschrijft het oogenblik van de ramp aldus:

« Het was kwartier over negen toen ik met eenen vriend in den schouwburg kwam. Niet lang daarna ging de gordijn op, maarnauwelijks were de eerste woorden gesproken of wij gevoelden eenen hevigen schok en weden een eind ver maar voren geslingerd. Tegelijkertijd boorden wij een grauw als van eene vuurwa sportrein, die in de spoorweg over eene ijzeren brug rijdt, en de grond ging als eene door storm bewogen zee op en neder.

« Wat toen volgde kan ik niet gereeld vertellen; het is mij nog alles verward, als een benauwde droom. Ik herinner mij alleen, dat wij als een hoop menschelijke wezens op elkaar lagen, dat de petroollampen omgevallen waren en brand deden ontstaan; dat wij een oogenblik poogden de vlammen te blussche, maar toen naar buiten snelden. Ik herinner mij voorts, dat ik tegen een boom leunde en naar boven kijkende de takken vol menschen zag, die daar in waren geklommen. Stukken hout werden verzameld voor het aanleg gen van vuren als hulpseinen aan het strand.

« Ik zag roondom mij eene onbeschrijflijke zondertinge menigte; — vrouwen in nachtgewaad, onde mannen in kamerrokken en nakte kinderen. Half gekleede vrouwen zag men radeloos heen en weder loopen, als furien tusschen de puinhopen, met lakkels in de hand, onder het roepen van de namen hunner dierbaren. Ik ondervoer reed uit en dan aangesproken door eene verwilderde gedaante, die met starende oogen vroeg: Heilt ge mijnen man, gezien? Weet gij waar mijn zoon is? Velen der slachtoffers brachten den nacht in den grootsten angst te midden van de puinhopen door, zonder dat zij zich durften bewegen of eene poging doen tot redding van hen die onder het puin bedolven lagen, en weer bulpsteunen en kermen hun in de ooren klonken. Er worden 50 huiten gebouwd als onderkomen voor de overlevenden. Deze zijn voorloopig gekampeerd onder de neuboomen. Casamicciola heeft een aardig schouwspel op. De huizen zijn neergeplaft als door reuzenhanden. De straten zijn bedekt met hoopen steenen, balken, planken en gebroken meubelen. Hier en daar ligen misvormde lijken en de lucht wordt verpest door den reuk van dooie menschen en dieren. Alom hoorde men nog de kreten van de ongelukkigen, die jammerden om hunne vermiste echtgenooten, ouders of kinderen.

De minister van oorlog zond aan Sigmor Genala, vertrok zoo spoedig mogelijk met eenen troep mannen naar de plaats van het onheil, ter bevrijding van de bedolven slachtoffers. Maar te betreuren is het dat deze en anderen, die hulpe te laat was, en dat er niet terstondhanden genoeg waren om aan het bevrijdingswerk te gaan. In den vroegen morgend werden verscheidene mannen en vrouwen levend van onder het puin te voorschijn gebracht.

Geldelijke hulp wordt van alle kanten verschaft. De koning van Italie en de paus gaven voor met het schenken van aanzienlijke sommen; verscheidene inschrijvingen zijn geopend. De bank van Napels toekende voor 100,000 fr. de burgemeester van Rome toekende voor 90,000 fr.; de minister van financien voor 150,000 fr. Stoomboottmaatschappijen stonden kosteloos hunne bodem af tot vervoer van de gewonden, en een aantal pektoorten en electrische lichtmaatellen werden daar ten gegeven. Men vreest dat een aantal bewoners der verwoeste plaatsen bezwijken zoude schrik krankzinnig zullen blijven. Te Napels heerscht groote verslagenheid en de beurs is daar tot nader order gesloten.

—

Napels is heel in rouw. Daar gaan en komen geheele scharen van en naar de stoombooten, die de gewonden aanbrengen. Het gehee vormt lange treurstoeten, die van de kelder naar de gasthuizen, of naar de bijgoedere gebouwen gaan, die te beschikking der ongelukkige slachtoffers zijn gesteld, gezien dat de openbare gasthuizen te klein worden. Nevens de zieken, die van personen met zonneschermen om de heete zonnestralen van het lichaam der gekwetsten te weren. Velen dezer komen echter niet levend meer in de gasthuizen aan, zij breekten onder weg of hebben opgehouden te lijden in de kotte teeresis van Ischia naar Napels. Onder deze laatste is markies Calabrese, van Rome.

De autoriteiten van Napels heeft de kerk Pellegrini in gasthuis veranderd en 400 bedden aan het stadsbestuur gevraagd. Hij zelf verlaat de in doodstijd verkeerende lijders niet.

Beschrijven wat erlende, wat lijden men te aanschouwen krijgt, is onmogelijk. Hier is het man en vrouw, beiden doodelijk gekwetst, terwijl hun bitterste lijden bestaat in het verlies van hunne 3 kinderen. Er zijn mannen, die hun vrouwen, vrouwen die hunne mans, kinderen die hunne ouders, ouders die hunne kinderen hebben verloren, terwijl onder de menigte gekwetsten er velen zijn, die wanneer zij bereiden, voor hunne overige levensdagen kreupel zullen zijn.

De burgemeester van Casamicciola zegt, dat vier dagen voor de ramp een dof ond-raardsch geromel werd gehoord over heel het eiland. Niemand sloeg daarop echter acht.

Onder het gesticht der *Misericordia* alleen liggen 24 kinderen begraven. Gelukkig is gebrek aan huisvesting geen grond kwam voor de eilandbewoners op dit tijdstip van het jaar, want het weer is heet; maar ongelukkig begint er reeds gebrek te heerschen aan voedsel. De minister van binnenlandsche zaken heeft voor voedselvoorraden gezonden aan de syndikaten om niets te sparen.

Tot zondag avond werd het geheim en gezucht gehoord van vele ellendige slachtoffers die onder de puinen waren begraven, zonder mogelijkheid hulp te bieden. Sinds dien echter is alles anders geworden. Allen zijn uit het lijden verlost. Lange lijsten worden reeds afgekondigd van gedoeden en vermisten, maar dit getal, vooral wat de eersten betreft, is nog zeer van volledig te zijn.

Een paar duizend soldaten zijn dag en nacht bezig om de slachtoffers uit de puinhopen op te halen, daar de menigte lijken de lucht verpest. Men vreest voor eene besmettelijke ziekte.

Het werk der ontgraving is hoogst gevaarlijk, vooral wegens de neervallende muren. Verscheidene soldaten zijn reeds daaronder gedood of gewond.

—

Koning Humbert heeft Monza verlaten, om zich naar Casamicciola te begeven.

Schakwerkers zijn aangeworven verwachten hem aldaar. Er staat geen enkele muur meer recht. Zoo ver het oog dragen kan, ontwaart men niets dan grauishopen, waarin verpestende dampen van en ontbindende stoffen zich bevinden, vergezeld van, langs de schoongemaakte wegen, begraafplaatsen vindt. Er zijn geen andere gebouwen dan eenige houten in haast opgerichte werkplaatsen, die van de ontkomen te verschaffen aan de soldaten, die de puinen wegruimen en de lijken zoeken. Dit zijn de eenigste woonplaatsen.

Binnen eenige dagen zal Casamicciola de laatste sporen van verkzaamheid en leven verloren hebben. De overheid, vreezende dat de pest zou uitbreken, hebben het gedacht laten varen om de lijken op te zoeken. Men zal de puinen van het gisteren nog zoo levendige stadje onder eene dikke laag kalk begraven. Casamicciola zal een uitgestrekt kerkhof worden zonder kruis en zonder naam!

De laatste depechen brengen het aantal slachtoffers op 5000. De waarheid is dat men nooit het juiste cijfer der dooden zal kennen. De kalk zal alles verteren wat zou kunnen dienen om de verkiezelijke lijst aan te duiden dat die oorzaken gedacht vormen van de massa kalk, welke er zal noodig zijn om de stad te ontsmetten, wanneer men zegnat dat er dinsdag reeds 1500 lijken gezonken en geblusscht waren, en dat men nog niet kan bemerken dat de lucht min of meer gezuiverd was.

De oorzaken der ramp zijn nog niet bekend; maar alles schijnt aan te duiden dat die oorzaken niet uitsluitend plaatselijk zijn. Men heeft waargenomen: 1° De uitbersting van den Vesuvius, vergisteren begonnen; 2° Eene lichte aardbeving, die verleden zaterdag om 10 uren 's avonds te Wiesbaden gevoeld werd, 't is te zeggen bijna op het oogenblik dat de ramp te Casamicciola plaats had; 3° Aardschokken dinsdag waargenomen op twee zeer verschillende punten, den aardsbodem, namelijk te Oporto, Portugal en Gilroy in Californie. Te Oporto duurde de schok twee minuten en liep in de richting van het oosten naar het westen. Te Gilroy gevoelde men twee schokken, waarover wij tot nu toe geene andere inlichtingen ontvangen hebben. Dit alles zal de taak der geleerden vergemakkelijken, die naar de ware oorzaak der ramp zoeken.

Voegen wij hierbij dat niet het minste luchtverschijnsel de ramp te Casamicciola voorafging. Uit de verklaringen der overlevenden blijkt dat, op 't oogenblik der aardbeving, de lucht buitengewoon helder was, duizenden sterren flikkerden aan den wolkeloozen hemel, de lucht was kalm en de golf van Napels doorschijnend als een spiegel.

In het hotel *Piccola Sentinella* waar de grootste amerikaansche dichter Longfellow langen tijd verbleef, was eene engelsche dame, miss Robertson, bezig met de treurmarsch van Chopin op de piano te spelen, in tegenwoordigheid van talrijke aanhoorders. De lijken van miss Robertson en van hare moeder werden onder de puinen teruggevonden, benevens die eener geheele zwitsersche familie, uit 8 personen bestaande.

Onder de soldaten genomen, die aan den dood ontsnapten noemt men professor Dohrn, bestuurder van een duitsch gesticht te Napels. Van een anderen kant wordt bevestigd dat de bisschop van Casamicciola zich onder de slachtoffers bevindt. Er dient hier nogtans opgemerkt te worden dat het de bisschop titularis niet is, maar Mgr Mazella, door den Paus tot bisschop *in partibus* verheven, na de ramp van 1881.

Talrijke daden van zelfopoffering werden overal waargenomen. Te Casamicciola, Forio en Lacco, ziet men de edelste en rijkste vrouwen de gewonden in de ambulancen verzorgen en ministers en hoge ambtenaars te midden der puinen nevens de bersagliers's werken.

Het schijnt dat de soldaten in de puinen overgroote hoeveelheden kostelijke voorwerpen hebben gevonden, zoodat de stoffelijke schade niet zeer groot is. Deze kan niet meer dan 2 à 3 millioen bedragen.

—

Napels, 31 juli.

Gisteren zvond ten 11 ure werd te Casamicciola eene gansche familie gered, die op het oogenblik der aardbeving in den kelder was geslucht en er sedert 36 uren in opgesloten zat.

Men heeft overgroote moeiten om de dooden te begraven. 500 kuilen werden in het kerkhof van Casamicciola gegraven. Men is dit van Lacco Ameno en 70 in dit van Forio. Het is onmogelijk meer lijken op de kerkhoven te plaatsen.

De minister van openbare werken heeft groote putten doen maken om er de lijken in te begraven, welke dezen nacht of dezen morgend gevonden werden; maar overwegende dat 10,000 man niet voldoende zouden zijn om al de lijken van onder de puinen te halen en te begraven, en dat men tusschen voorzien moet dat zij eene gevaar brengen, heeft hij besloten groote hoeveelheden kalk te doen strooien op de plaatsen waar de lijken bij hoopen van 50 à 60 liggen, zoodals bij voorbeeld op de puinen der hoiels.

Casamicciola zal aldus een eeh kerkhof worden.

De koning zal morgen Casamicciola bezoeken en gezelschap van M. M. Depretis, Genala.

Onder de dooden is de kommandeur Coute, divisie-overste in het ministerie van oorlog te Rome.

—

Wij lezen in eene andere korrespondencie:

Hartroerend zijn de bijonderheden, die men in de aankomende berichten vermeld vindt. Zoo stond eene zwiterschen familie, Pascal genaamd, op zich zelven tellende, bij de villa Manzi, op het oogenblik dat Casamicciola met donderend geweld als weggeveegd zoo worden. Slechts een lid der familie, eene dochter, werd gered, na bijaaf uren van strijd tegen den dood. Zij hoorde haar vader beneden haar het lot zijner kinderen bejammeren tot dat zijne stem verstomde en hij ook tot zwijgen werd gebracht — door den dood! ....

Doch laten wij liever nog even stilstaan bij de redding van twee personen. Eenige lieden, zoekende waar en hoe de menschen gered kouden worden, vonden eene vrouw en eene Robertson en van hare moeder werden onder de puinen teruggevonden, benevens die eener geheele zwitsersche familie, uit 8 personen bestaande.

Onder de soldaten genomen, die aan den dood ontsnapten noemt men professor Dohrn, bestuurder van een duitsch gesticht te Napels. Van een anderen kant wordt bevestigd dat de bisschop van Casamicciola zich onder de slachtoffers bevindt. Er dient hier nogtans opgemerkt te worden dat het de bisschop titularis niet is, maar Mgr Mazella, door den Paus tot bisschop *in partibus* verheven, na de ramp van 1881.

Talrijke daden van zelfopoffering werden overal waargenomen. Te Casamicciola, Forio en Lacco, ziet men de edelste en rijkste vrouwen de gewonden in de ambulancen verzorgen en ministers en hoge ambtenaars te midden der puinen nevens de bersagliers's werken.

Het schijnt dat de soldaten in de puinen overgroote hoeveelheden kostelijke voorwerpen hebben gevonden, zoodat de stoffelijke schade niet zeer groot is. Deze kan niet meer dan 2 à 3 millioen bedragen.

—

Napels, 31 juli.

Gisteren zvond ten 11 ure werd te Casamicciola eene gansche familie gered, die op het oogenblik der aardbeving in den kelder was geslucht en er sedert 36 uren in opgesloten zat.

Men heeft overgroote moeiten om de dooden te begraven. 500 kuilen werden in het kerkhof van Casamicciola gegraven. Men is dit van Lacco Ameno en 70 in dit van Forio. Het is onmogelijk meer lijken op de kerkhoven te plaatsen.

De minister van openbare werken heeft groote putten doen maken om er de lijken in te begraven, welke dezen nacht of dezen morgend gevonden werden; maar overwegende dat 10,000 man niet voldoende zouden zijn om al de lijken van onder de puinen te halen en te begraven, en dat men tusschen voorzien moet dat zij eene gevaar brengen, heeft hij besloten groote hoeveelheden kalk te doen strooien op de plaatsen waar de lijken bij hoopen van 50 à 60 liggen, zoodals bij voorbeeld op de puinen der hoiels.

Casamicciola zal aldus een eeh kerkhof worden.

De koning zal morgen Casamicciola bezoeken en gezelschap van M. M. Depretis, Genala.

Onder de dooden is de kommandeur Coute, divisie-overste in het ministerie van oorlog te Rome.

—

De hoogste berg. — Onderwijzer: Wie kan mij zeggen welke de hoogste berg in Duitschland is?

Leerling. — Ik, meester, de Hohenasberg (een Wurtembergsche Staatgevangenis.)

Onderwijzer. — Waarom die gaat?

Leerling. — Wel, mijn vader moest er eens heen en hij had zes volle maanden noodig eer hij weder beneden was!

∴

Bibliographie.

L'ILLUSTRATION EUROPÉENNE

Sommaire du n° 40. (10,50 frs. franco par an.)

GRAVURES : — L'Homme au mauvais œil, d'après M. C. Destrem. — Combat entre un Léopard et un Sanglier. — Dans la Guyane. — Scènes M. S. Laeverenz. — Femmes de la Guyane hollandaise à l'Exposition d'Amsterdam.

TEXTE : — Nos Gravures. — Excursions à travers l'Inde. — Le Théâtre de Scène depuis le Drient. — Apparitions dans une Goutte d'Encre. — Petites Etudes historiques. Gasconnades militaires des Anciens. — La Légende du Quinquina. — La France, jugée par Alfred de Musset. — Le bonjour. — Les Blancs Garçons. Roman Irlandais.

—

LE MUSÉE DU JEUNE AGE

Sommaire du n° 15. (4,25 frs. franco par an.)

GRAVURES : — Tom et FOX : Le Tyrolien et son Singe. — Le Dîner à part. — Un Impotent. — Trois Philosophes.

TEXTE : — Tom et Fox. — Le Dîner à part. — La Pitié. — Trois Philosophes. — Une Rose dejouée. Réponses à nos Exercices récréatifs. — Chercher Midi à quatorze Heures. — Origine du mot Voleur. — Sagesse.

On s'abonne chez M. COLLÉE, Tongres.

Niemand kan ongesteld zijn zoo de maag, het bloed, de lever en de nieren gezond zijn. **Hop-Bitter** zorgt daarvoor.

De gekoncentreerde druppels van het **Lazer Brawale**, geen onangenaamgeur hebbende, kunnen gemakkelijk toegediend worden aan kinderen die aan bloedarmoede lijden en dat zonder dat deze het bespeuren daar zij noch aan het water, noch aan den wijn of welke andere vloeistof ook, waarmede ze gemengd worden, eenigen smaak geven.

L'indicateur des chemins de fer pour la période commençant le **15 Août** est en vente chez M. COLLÉE, libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.

Prix 25 centimes.

Abonnement 3 fr. par an. Envoi franco.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN

van den 27 juli tot den 3 augustus 1883.

GEBOORTEN 4. — 4 JONGEN, 3 MEISJES.

HUWELIJEN 1. — Tusschen : Servatius Yerna, herbergier, geboren te Millen, en Maria-Catharina Coosen, huiswerkster.

STERFTEN 2. — MANNELIJKE 2. VROUWELIJKE 0.

Willem Christiaens, zonder beroep, weduwnaar van Elisabetha Puenen, 76 jaren.

Hendrik-Josephus Geysenberghs, 14 dagen.

verslagen; men hoorde weinig schieten en grootendeels werd van assegaais gebruik gemaakt. Uit Durban wordt bericht dat, behalve Cetewayo's zoon ook zijn broeder Dabulumana is gedood. In zijnen laatsten brief aan den bisschop Colenso (van 18 mei) klaagde Cetewayo er bitter over, dat hij van den resident Fynn last had gekregen zich uit te boeden al werd hij door Uitlenu nog zoo gezegd.

—

Rusland.

Een beer in 't russisch dorp Meschtschikoje was op het erf van woning aan eene ketting vastgebonden en scheen zoo tam te zijn, dat zelfs kleine kinderen het waagden hem een stuk brood te geven. Zoo deed ook een 5jarig meisje, toen de beer met het brood, en misschien zonder opzet, even stuk van een der vingers albeet. Het bloed scheen het dier op te wekken, en het kind neerwerpende, kwetste hij het aan het hoofd. Hare zuster haar te hulp komende, werd ook gewond, evenals de moeder der kinderen, die hierop met twee mannen toeschoot. Men besloot eindelijk het dier dood te schieten, hetgeen gebeurde. De beide meisjes stierven kort daarna en ook de moeder verkeert in gevaar.

Ditjes en Datjes.

Bij den schoenmaker— Een kalant komt binnen bij een schoenmaker, hij ziet er wat verlegen uit en vraagt:

— Wanneer zal ik mijne bottenen hebben die ik u heb gezonden?

De schoenmaker, met een koelen glimlach:

— Als gij de andere zult betaald hebben.

— Ik zal zoo lang niet kunnen wachten, 'k zal elders gaan.

∴

Wearom? — Men vroeg aan Milton, waarom in zekere landen een koning kan gekroond worden als hij 14 jaar oud is, terwijl hij maar eene vrouw mag nemen als hij 18 jaar is.

— Dat is, antwoordde de dichter, omdat het moeilijker is eene vrouw dan een koninkrijk te besturen.

∴

Muzikant en Bedelaar. — Op de Fontein werpt een beer een paar centen in de muts van een rondgaande muzikant.

Tien minuten later hoodt de muzikant hem op nieuw de muts voor oogen, zonder weer gespeeld te hebben.

— Ik heb toch zoo even nog gegeven, zegt de heer.

— Dat is waar, zegt de andere, maar toen was ik muzikant, nu ben ik bedelaar.

∴

Student en Weekerraar. — Woekeraar: Nu wil ik toch positief weten wanneer gij mij eindelijk betalen zult.

Student: Dat kan ik zelf niet weten, ik ben immers geen profeet!

∴

De verkerde wereld. Er wordt drie, viermaal geheld en daar de meid nog niet opendoet, gaat meevrouw zelf naar de voordeur. Zij had de klink in de hand toen de meid haar toeriep:

— Mevrouw, Mevrouw, als het U blieft, mijn welbemiende, dan ben ik niet 't huis, hoor!

De Voorzitter,

G. LOGMANS.

Handelsberichten.

MIDDELPRIJZEN.

TONGEREN, den 2 augustus.

Tarwe,	105 kil.	fr.	25,50	a 26,50 op 0,50
Rogge,	100 »	»	17,50	tot 18,25 op 0,75
Haver,	75 »	»	14,00	tot 15,00 op 0,00
Gerst n.,	100 »	»	16,50	tot 17,50 op 0,50
Spelt n.,	100 »	»	19,00	tot 00,00 op 0,00

Boter, den kilo,	fr.	3,00	op 0,00
Eijeren, de 26,	»	1,80	af 0,10
Aardappelen, nieuwe,	100 kil. fr.	70,00	op 5,00
Rooi, 1000 kilos,	»	45,00	op 0,00
Stroo	»	45,00	op 0,00

HASSELT, den 3 augustus.

Tarwe, de 100 kilos, 24,50 af 0,00.— Rogge, id. 19,00 op 0,50.— Haver, id. 21,00 op 0,40.— Gerst, id. 20,00 op 0,00.— Genever, den hekl. 110,00 af 0,00.

BRUSSEL, den 3 augustus.

Tarwe, de 100 kilos, 25,00 tot 25,50 op 0,00.— Rogge, id. 17,50 tot 17,75 af 0,00. — Gerst, id. 20,00 tot 21,50 af 0,00. — Haver, id. 18,00 tot 20,00 op 0,00.

THIENEN, den 3 augustus.

Tarwe, de 100 kilos, 25,50 op 0,00.— Rogge, id